

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 613/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 4ης Μαρτίου 1991

για τη μετανολόγηση πλοίων στο εσωτερικό της Κοινότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η δημιουργία και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτούν την κατάργηση των τεχνικής φύσεως εμποδίων στη μετανολόγηση πλοίων από κράτος μέλος σε κράτος μέλος· ότι, επίσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η μετανολόγηση πλοίων εντός της Κοινότητας, απαιτείται η λήψη μέτρων ώστε οι ευρωπαίοι πλοιοκτήτες να απαλλαγούν από τις δαπάνες και διοικητικές διαδικασίες που απαιτούνται για τη μετανολόγηση πλοίου εντός της Κοινότητας και να δελτιωθούν με τον τρόπο αυτό οι όροι εκμετάλλευσης και η ανταγωνιστική θέση της κοινοτικής ναυτιλίας·

ότι, ταυτόχρονα, είναι σκόπιμο να διασφαλιστεί ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας των πλοίων και προστασίας του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις·

ότι, συνεπώς, στη μετανολόγηση πλοίου το οποίο φέρει τη σημαία ενός κράτους μέλους σε άλλο κράτος μέλος δεν πρέπει να τίθενται τεχνικά εμπόδια, εφόσον αναγνωρίζεται πως το συγκεκριμένο πλοίο πληροί τους όρους διεθνών συμβάσεων·

ότι εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών η χορήγηση των διεθνών πιστοποιητικών για την ασφάλεια και την πρόληψη της ρύπανσης τα οποία προβλέπονται από τη διεθνή σύμβαση του 1974 για την ασφάλεια της ζωής στη θάλασσα (1974 SOLAS), από τη διεθνή σύμβαση του 1966 για τις γραμμές φόρτωσης (LL66), από τη διεθνή σύμβαση του 1973

για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία, όπως τροποποιήθηκε από το σχετικό πρωτόκολλο του 1978 (MAPROL 73/78) και από τα συναφή ψηφίσματα δεσμευτικού χαρακτήρα τα οποία εξέδωσε η διεθνής ναυτιλιακή οργάνωση (ΙΜΟ)· ότι η χορήγηση πιστοποιητικών από ιδιωτικούς οργανισμούς εξ ονόματος ενός κράτους μέλους, σύμφωνα με τις συμβάσεις, γίνεται επίσης υπ' ευθύνη των κρατών μελών, όπως καθορίζεται σ' αυτές τις συμβάσεις·

ότι οι διεθνείς συμβάσεις αφήνουν την ερμηνεία ορισμένων σημαντικών σημείων στη διακριτική ευχέρεια των επιμέρους συμβαλλόμενων κρατών· ότι, με βάση τις αντίστοιχες ερμηνείες των συμβάσεων, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών χορηγούν σε όλα τα πλοία που φέρουν τη σημαία τους και υπόκεινται στις διατάξεις των εν λόγω συμβάσεων διεθνή πιστοποιητικά τα οποία δεβαιώνουν ότι τα εν λόγω πλοία είναι σύμφωνα προς τις διατάξεις αυτές· ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν εθνική τεχνική νομοθεσία, ορισμένες διατάξεις της οποίας περιέχουν απαιτήσεις διαφορετικές από τις απαιτήσεις των διεθνών συμβάσεων και των σχετικών τεχνικών κανόνων· ότι θα πρέπει να θεσπιστεί η κατάλληλη διαδικασία για το ενδεχόμενο διαφορετικής ερμηνείας των υφιστάμενων απαιτήσεων, στην περίπτωση μετανολόγησης πλοίων και προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εισαγωγή νέων διατάξεων στις συμβάσεις·

ότι ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει καθόλου την επεξεργασία και την ερμηνεία των συμβάσεων από τη διεθνή ναυτιλιακή οργάνωση (ΙΜΟ)·

ότι τα πλοία που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να έχουν νηολογηθεί και να βρίσκονται σε ενεργό υπηρεσία υπό τη σημαία κράτους μέλους από έξι τουλάχιστον μήνες, ούτως ώστε να δοθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος επαρκής πίστωση χρόνου για να ελέγχει την κατάσταση των πλοίων·

ότι είναι σκόπιμο να συσταθεί επιτροπή η οποία θα επικουρεί την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην εφαρμογή και την ερμηνεία του παρόντος κανονισμού προκειμένου να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος στόχος που συνίσταται στη διευκόλυνση της μετανολόγησης πλοίων της Κοινότητας ενώ συγχρόνως θα εξασφαλίζεται ότι δεν θίγονται τα επίπεδα της ασφάλειας της ναυτιλίας και προστασίας του περιβάλλοντος,

(¹) ΕΕ αριθ. C 153 της 22. 6. 1990, σ. 14.

(²) ΕΕ αριθ. C 19 της 28. 1. 1991.

(³) ΕΕ αριθ. C 60 της 8. 3. 1991.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- α) ως «συμβάσεις» νοούνται η διεθνής σύμβαση του 1974 για την ασφάλεια της ζωής στη θάλασσα (1974 SOLAS), η διεθνής σύμβαση για τις γραμμές φόρτωσης του 1966 (LL66) και η διεθνής σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από τα πλοία (MARPOL 73/78) και οι τροποποιήσεις τους που ισχύουν κατά την ημερομηνία έκδοσης του παρόντος κανονισμού, καθώς και τα συναφή ψηφίσματα δεσμευτικής φύσης που εξέδωσε ο διεθνής οργανισμός ναυτιλίας (IMO).

Με την επιφύλαξη των διαδικασιών τροποποίησης των συμβάσεων αυτών, η εφαρμογή, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μελλοντικών τροποποιήσεων των συμβάσεων αυτών οι οποίες έχουν τεθεί σε ισχύ αποφασίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 7.

- β) ως «απαιτήσεις» νοούνται οι απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στις συμβάσεις και αφορούν την ασφάλεια και την πρόληψη της ρύπανσης·
- γ) ως «πιστοποιητικά» νοούνται τα πιστοποιητικά που χορηγούνται από κάποιο κράτος μέλος ή εξ ονόματός του, σύμφωνα με τις συμβάσεις, καθώς και τα πιστοποιητικά που χορηγούνται για τα δεξαμενόπλοια που μεταφέρουν χημικά προϊόντα και τα πλοία που μεταφέρουν αέρια και τα οποία έχουν ναυπηγηθεί πριν από την 1η Ιουλίου 1986, σύμφωνα με τον «Κώδικα μεταφοράς χύδην χημικών ουσιών» [ψήφισμα A.212 (VII) του IMO] ή τον «Κώδικα μεταφοράς χύδην αερίων» [ψήφισμα A.328 (IX) του IMO].

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός ισχύει για φορτηγά πλοία ολικής χωρητικότητας 500 κόρων και άνω, τα οποία:

- α) έχουν ναυπηγηθεί στις 25 Μαΐου 1980 ή μετέπειτα ή έχουν ναυπηγηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, αλλά
- το γεγονός ότι συμφωνούν με τους κανόνες για τα νέα πλοία, όπως ορίζονται στη σύμβαση SOLAS του 1974 και, επιπλέον,
 - προκειμένου για τα δεξαμενόπλοια που μεταφέρουν χημικά προϊόντα και τα πλοία που μεταφέρουν αέρια, των οποίων η πιστότητα σύμφωνα με τους κανόνες των κωδικών που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο γ) για τα πλοία που έχουν ναυπηγηθεί στις 25 Μαΐου 1980 ή μετέπειτα,

δεδεικνώνεται από ένα κράτος μέλος ή εξ ονόματός του·

- β) φέρουν τη σημαία κράτους μέλους, είναι νηολογημένα στο κράτος μέλος αυτό και είναι σε ενεργό υπηρεσία υπό αυτή τη σημαία από έξι τουλάχιστον μηνών·
- γ) είναι εφοδιασμένα με πιστοποιητικά των οποίων η ισχύς δεν έχει λήξει.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη δεν αντιτίθενται, για τεχνικούς λόγους απορρέοντες από τις διεθνείς συμβάσεις, στη νηολόγηση φορτηγού πλοίου νηολογημένου σε άλλο κράτος μέλος,

εφόσον το πλοίο αυτό πληροί τις ισχύουσες απαιτήσεις και είναι εφοδιασμένο με πιστοποιητικά η ισχύς των οποίων δεν έχει λήξει και διαθέτει εξαρτισμό εγκεκριμένο ή με έγκριση τύπου στη χώρα προέλευσης του πλοίου.

Εφόσον, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού δεσμεύονται από περιφερειακές συμφωνίες για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν πρόσθετες απαιτήσεις σύμφωνες με τις απαιτήσεις των προαιρετικών παραρτημάτων των συμβάσεων.

2. Κατά τη μετανολόγηση το κράτος μέλος στο οποίο το πλοίο μετανολογείται χορηγεί πιστοποιητικά υπό τους ίδιους όρους όπως και υπό την προηγούμενη σημαία.

3. Εάν τα πιστοποιητικά χορηγούνται από έναν οργανισμό εξ ονόματος ενός κράτους μέλους, το κράτος μέλος αυτό μεριμνά ώστε ο εν λόγω οργανισμός να πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις και να διαθέτει την αναγκαία πείρα και το αναγκαίο προσωπικό για να μπορεί να χορηγεί, σύμφωνα με τις συμβάσεις, πιστοποιητικά που εγγυώνται υψηλό επίπεδο προστασίας.

Ο οργανισμός πρέπει να μπορεί να καταρτίζει και να ενημερώνει κανόνες και προδιαγραφές με αξία τεχνικών προτύπων, πρέπει δε να διαθέτει καταρτισμένους και έμπειρους ελεγκτές, ώστε να μπορεί να εκτιμά κατάλληλα την κατάσταση ενός πλοίου.

4. Ωστόσο, κατά τη μετανολόγηση, το πλοίο μπορεί να υποβάλλεται σε επιθεώρηση από το κράτος μέλος στο οποίο μετανολογείται, προκειμένου να επαληθευθεί ότι η κατάσταση του πλοίου και ο εξαρτισμός του συμφωνούν πράγματι με τα πιστοποιητικά του και με τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 2 στοιχείο α).

Άρθρο 4

Εφόσον οι απαιτήσεις παραμένουν αμετάβλητες όσον αφορά τα υπάρχοντα πλοία, κατά την ανανέωση, την παράταση ή την αναθεώρηση των πιστοποιητικών που χορηγούνται κατ'εφαρμογή του άρθρου 3, τα κράτη μέλη στα οποία τα πλοία μετανολογούνται δεν επιβάλλουν απαιτήσεις διαφορετικές από τις προβλεπόμενες για την πρώτη έκδοση πιστοποιητικών μη προσωρινού χαρακτήρα.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή κάθε απόρριψη αίτησης χορήγησης νέων πιστοποιητικών για λόγους που βασίζονται σε διαφορές ερμηνείας των απαιτήσεων και των διατάξεων που οι συμβάσεις αφήνουν στη διακριτική ευχέρεια των συμβαλλομένων.

Εφόσον δεν της γνωστοποιηθεί συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών εντός ενός μηνός, η Επιτροπή αναλαμβάνει τις αναγκαίες πρωτοβουλίες ώστε να λάβει απόφαση σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7.

2. Σε περίπτωση που κάποιο κράτος μέλος θεωρεί ότι ένα πλοίο δεν είναι δυνατόν να νηολογηθεί κατ'εφαρμογή του άρθρου 3 για λόγους σοβαρού κινδύνου από άποψη ασφαλείας ή περιβάλλοντος που δεν εμπίπτουν στο πεδίο που καλύπτουν τα πιστοποιητικά, η νηολόγηση είναι δυνατόν

να αναβάλλεται για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες ενώ το εν λόγω κράτος μέλος παραπέμπει το θέμα στην Επιτροπή, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους του. Η αναβολή επικυρώνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επικουρείται από μια επιτροπή που απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 7

Σε περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία η οποία καθορίζεται στο παρόν άρθρο, ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για τη λήψη αποφάσεων από το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα, όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Αν, μετά την παρέλευση προθεσμίας οκτώ εβδομάδων από την υποβολή της πρότασης στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 8

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορεί επίσης να ζητά τη γνώμη της επιτροπής για οποιοδήποτε θέμα που συνδέεται με την εφαρμογή και την ερμηνεία του παρόντος κανονισμού, και ιδίως με σκοπό να διασφαλίζει ότι δεν θίγονται τα επίπεδα ασφάλειας στη ναυτιλία και προστασίας του περιβάλλοντος.

Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Μαρτίου 1991.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. F. POOS